

29 Noiembrie Ora 19
Vineri Colegiul Academic

CONCERT DEDICAT ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI

**Orchestra Filarmonicii de Stat
„Transilvania”**

Mihnea Ignat *dirijor*
Mihai Diaconescu *pian*

Bedřich Smetana
Vltava (Moldau)

Nicolae Kirculescu
Moment Muzical

George Enescu
Concertul pentru pian
Simfonia de școală nr. 1
în re minor

Simfonia nr. 1 în re minor „de școală” de George Enescu va avea premiera absolută la Cluj, cu sprijinul Muzeului Național „George Enescu”, partener care a pus la dispoziție materialul de orchestră din patrimoniul propriu.

FILARMONICA DE STAT TRANSILVANIA

www.filarmonicatransilvania.ro

Adina Sibianu, Muzeul Național „George Enescu”:

Despre această lucrare (Simfonia I-a „de școală”- primă audiție la Cluj), compozitorul și profesorul Charles Koechlin afirma că „este cu totul remarcabilă, dovedind un extraordinar simț al dezvoltării”.

„Ceea ce frapează în această operă precoce este tocmai rotunjimea formei, echilibrul și siguranța tehnică. Dacă personalitatea autorului nu se reliefează încă suficient și tiparele convenționale ca și influențele (Schumann și mai ales Brahms) sunt evidente, ele sunt inerente vârstei, etapei de formare ce începe cu această simfonie. Umbra lui Brahms, „zeul adorației mele tinerești” cum îl numește Enescu, plutește protectoare asupra partiturii.”

(George Enescu – Monografie, Coordonator Mircea Voicana, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1971, pag. 146)

„Un tânăr având ambiția de a scrie simfonii nu ar fi putut face o alegere mai fericită decât mine, deoarece de la Brahms poate învăța cum să îmbine integritatea clasică a formei cu cea mai desăvârșită libertate și mobilitate a expresiei, fără a stânjeni cu nimic spontaneitatea exprimării.”

(George Enescu, citat dintr-un program de sală al Orchestrei Simfonice din Chicago, stagiunea 1931 - 1932)

Simfonia I în re minor este singura dintre lucrările de școală pe care compozitorul, ajuns la maturitate artistică, a dirijat-o în audiție absolută la Ateneul Român din București, în data de 25 februarie 1934.

Bedřich Smetana

(1824-1884)

Vltava (Die Moldau)

[Durată aproximativă: 14 min.]

George Enescu

(1881-1955)

Concertul pentru pian și orchestră

[Durată aproximativă: 15 min.]

Nicolae Kirculescu

(1903-1985)

Moment muzical

[Durată aproximativă: 7 min.]

PAUZĂ

George Enescu

(1881-1955)

Simfonia I-a „de școală” (primă audiție)

1. *Maestoso*
2. *Andante Scherzando*
3. *Scherzo*
4. *Allegro con fuoco*

[Durată aproximativă: 35 min.]

Orchestra Filarmonicii de Stat „Transilvania”

Mihnea Ignat *dirijor*

Mihai Diaconescu *pian*

Bedřich Smetana (1824, Litomyšl – 1884, Praga)

Vltava – poem simfonic din ciclul *Má vlast* (1874)

În contextul ideii de uniune și apartenență la cultura europeană, includerea poemului simfonic *Vltava-Moldau* de Bedřich Smetana, alături de capodoperele semnate de George Enescu și Nicolae Kirulescu nu este doar o alegere artistică, ci și o declarație simbolică, care celebrează conexiunea profundă dintre muzică și identitatea națională. Această asociere își propune să illustreze modul în care expresiile culturale naționale pot contribui la o moștenire europeană comună, întărind legăturile dintre popoare prin limbajul universal al artei. Ne dorim cu acest gest să evidențiem că muzica, prin limbajul său universal, poate transcende orice barieră de comunicare, devenind un liant între culturi și oameni.

Vltava-Moldau reprezintă una dintre cele mai emblematice lucrări simfonice cu tematică patriotică din patrimoniul muzical universal. Este o metaforă a curgerii istoriei, a frumuseții naturii și a mândriei identitare. Această compoziție reflectă aspirațiile și valorile unei națiuni și deschiderea către valorile comune care consolidează legăturile dintre popoare. În acest fel, *Vltava-Moldau* devine un simbol al unității în diversitate, reafirmând forța unificatoare a artei.

Vltava este o lucrare de o frumusețe rară, în care Smetana evocă prin muzica sa curgerea râului (*Vltava*) care străbate peisaje spectaculoase: sursele izvoarelor, tumultul apelor repezi, o nuntă veselă la sat, momente legendare în care nimfele apelor dansează la lumina lunii și multe altele.

Prin teme și orchestrația sa descriptivă, lucrarea amintește de legătura profundă a omului cu natura. Același sentiment îl regăsim în lucrările lui Enescu și Kirulescu, care integrează elemente și imagini sonore inspirate din peisajele autentice românești. Alături de lucrările lor, această capodoperă creează o punte între culturile noastre naționale, revelând modul în care tradițiile pot deveni surse de inspirație pentru compozitorii din întreaga lume.

Vitava face parte din ciclul *Má vlast (Patria mea)*, o lucrare programatică, narativă. Tema, derivată dintr-o melodie populară cehă, devine simbolul continuității, transformându-se într-un element de coeziune între oameni și de legătură cu frumusețile naturii, aspect care îi conferă lucrării o puternică încărcătură emoțională și simbolică.

Orchestrația folosită de Smetana impresionează prin bogăția culorilor muzicale. Contrastul dintre secțiunile dominate de flaut și corzi se alătură momentelor dramatice, în care alăturile și percuția joacă un rol central. Această varietate timbrală nu doar că oferă un farmec aparte fiecărui moment muzical, ci și reușește să transpună ascultătorul într-o lume vizuală complexă. Sonoritățile alese ajută publicul să își închipuie vâltoarea apei, peisajele rurale, apoi cursul liniștit al râului și, spre partea mediană, o nuntă cu iz arhaic.

Nicolae Kircuelscu (1903, Corabia – 1985, București)

Moment muzical pentru pian și orchestră (1946)

Lucrarea *Moment muzical pentru pian și orchestră* a atins consacrarea în 1965, când un fragment din această creație a fost preluat în genericul emisiunii *Teleenciclopedia*. Și prin această contribuție, de-a lungul decadelor, *Momentul muzical* a devenit mai mult decât o simplă creație muzicală; și-a câștigat locul în patrimoniul cultural al României, simbolizând legătura dintre artă, educație și identitatea națională. Asocierea sa de durată cu *Teleenciclopedia* a păstrat o conexiune de suflet cu publicul larg și asta pentru că înainte de anii '90, emisiunea era una dintre puținele surse de lumină care alimenta spiritele libere din România. În perioada dificilă a regimului comunist, această lucrare era primită ca o evadare estetică, evocând speranță și contemplare într-un mediu cultural restrictiv. Melodicitatea unică, delicată și totodată profundă, în asociere cu această emisiune, a făcut din ea un element de identitate pentru toți cei care își doreau să își hrănească dorința de cunoaștere.

Cu prilejul Zilei Naționale - o zi potrivită pentru a reflecta asupra modului în care cultura și arta ne definesc - invităm

publicul să redescopere nostalgia „serilor de sâmbătă”, care ne aminteau și atunci, și acum, de puterea științei și a artei de a inspira și de a da glas valorilor fundamentale.

Din punct de vedere armonic și melodic, lucrarea se remarcă prin abundența modulațiilor intermediare, pasaje cromatice și contraste între porțiunile melodice.

De-a lungul timpului a fost reorchestrată în diverse versiuni, inclusiv adaptări pentru instrumente electronice în anii '90, demonstrându-i versatilitatea și impactul durabil în cultura muzicală românească.

George Enescu (1881, Liveni – 1955, Paris)

Enescu își descria copilăria și parcursul artistic cu o sinceritate ce dezvăluie în amănunt legătura sa profundă cu muzica, natura și umanitatea. Mărturiile sale ne dezvăluie un spirit sensibil, autodidact și vizionar, format într-un mediu familial cald, dar marcat de contraste.

Născut într-o familie modestă de agricultori, Enescu a crescut sub ocrotirea unui tată afectuos, dar exigent, și a unei mame iubitoare, care l-a protejat cu o dragoste aproape sufocantă. Fiind singurul supraviețuitor dintre opt frați, copilăria sa a fost un amestec de afecțiune intensă și izolare. Părinții, temători de orice potențiale pericole, i-au interzis relațiile cu alți copii, fapt care l-a determinat să-și dezvolte o sensibilitate aparte. „Pământul și religia au fost cele două divinități ale copilăriei mele” mărturisea Enescu, evocând natura drept sursă a primelor sale dialoguri și inspirații.

Atmosfera idilică a satului moldovenesc l-a influențat profund, oferindu-i cele mai frumoase amintiri: lanurile nesfârșite de grâne și joaca în mijlocul naturii. De mic, a simțit chemarea muzicii: la doar trei ani, fermecat de un taraf de lăutari, a încercat să-și fabrice singur o vioară dintr-o bucată de lemn și un fir de ață. „Ce greșală e să crezi că un copil, pentru că e mic, poartă în sine visuri minuscule,” spunea Enescu, subliniind că visele sale muzicale erau mari încă din copilărie.

La Viena, unde a fost primit la doar nouă ani la Conservator, Enescu și-a rafinat talentul sub îndrumarea unor figuri marcante. Beethoven a fost pentru el mai mult decât un idol – era o „umbră tutelară”, o prezență vie prin poveștile și partiturile în manuscris din care se cânta la orchestra conservatorului. Brahms, în schimb, era o realitate palpabilă: l-a cunoscut personal: „Era tăios la vorbă, duios și plin de geniu,” își amintea Enescu, descriind admirația pentru lirismul și bogăția muzicii sale, care îi reaminteau de esența spirituală a României.

La Viena, Enescu și-a cultivat pasiunea pentru marile forme muzicale. La 11 ani compunea deja rondouri și sonate, explorând armonia cu o precocitate uimitoare. Pictura și lectura, și alte pasiuni, l-au ajutat să-și hrănească înclinația spre visare și să exploreze relația dintre culorile artei vizuale și muzică.

Mutarea la Paris, la 13 ani, a deschis noi orizonturi. Sub îndrumarea lui Gabriel Fauré, Enescu a continuat să-și dezvolte propriul stil. Printre colegii săi se număra Maurice Ravel, ceea ce plasează cariera sa în contextul unui mediu artistic de o efervescentă extraordinară. Studiul contrapunctului cu André Gédalge i-a consolidat dragostea pentru complexitatea polifonică, care i-a definit ulterior întreaga operă. „Pentru mine muzica nu este o stare, ci o acțiune,” afirma Enescu, mărturisind groaza de stagnare și dorința de mișcare și înnoire continuă prin muzică.

Concert pentru pian și orchestră (1897)

Enescu vedea muzica drept oglinda cerului său interior: un flux neîntrerupt de idei, visuri și emoții. Polifonia era nucleul creației sale, iar Brahms, autorul său preferat, reprezenta un model al densității lirice și al bogăției ideilor muzicale. Cu o introspecție rar întâlnită, Enescu înțelegea arta ca pe o luptă continuă pentru perfecțiune. „Suprimarea surplusului este totdeauna dureroasă, dar adesea folositoare,” recunoștea el, subliniind importanța disciplinei în creație. Spirit răzvrătit, dar ancorat în valorile tradiției, Enescu și-a exprimat esența muzicală

printr-un limbaj unic. Muzica sa, asemenea unei oglinzi limpezi ce parcă se unește cu cerul, rămâne o moștenire eternă ce leagă pământul natal de orizonturile culturii universale.

Concertul pentru pian și orchestră, scris de Enescu în jurul vârstei de 16 ani, a fost descoperit și restaurat prin eforturile neobosite ale Maestrului Cornel Țăranu și ale dirijorului Gabriel Bebeșelea. Lucrarea a fost prezentată în primă audiție la Cluj, de pianista Aurelia Vișovan, în 2017, devenind o mărturie a genialității lui Enescu și a pasiunii celor care și-au dedicat viața operei sale.

Lucrarea reprezintă un omagiu adus lui Johannes Brahms, unul dintre compozitorii care l-au influențat profund pe Enescu în anii de formare la Viena. Pe atunci, Enescu, care la doar 13 ani absolvise Conservatorul, trăia în casa lui Joseph Hellmesberger-fiul, unde discuțiile și repetițiile frecvente ale lui Brahms au lăsat o amprentă stilistică semnificativă asupra sa.

Acest Concert impresionează prin complexitatea sa: o orchestrație vastă, detalii de o finețe extraordinară, o dinamică și construcție melodică desăvârșită. Deși poartă influența lui Brahms, stilul unic al lui Enescu transpare în fiecare măsură.

Simfonia I-a „de școală” în re minor - primă audiție (1894)

Una dintre primele compoziții ale tânărului George Enescu, Simfonia I „de școală”, va fi interpretată astăzi în primă audiție la Cluj. Scrisă la vârsta de 13 ani, în perioada studiilor sale la Conservatorul din Paris sub îndrumarea lui Jules Massenet, această lucrare nu doar că evidențiază talentul precoce al compozitorului, ci și arată influența profundă a mentorilor francezi și a climatului artistic parizian din acea vreme. Simfonia este structurată în patru părți, fiecare reflectând o complexitate remarcabilă pentru un compozitor atât de tânăr. Prima parte, *maestoso*, se evidențiază printr-o introducere solemnă și un leitmotiv pregnant care traversează întreaga secțiune, creând un arc sonor bine definit. După această deschidere dramatică, atmosfera capătă un caracter mai intim,

oferind un contrast sensibil. A doua parte, *andante scherzando*, aduce o schimbare de atmosferă, introducând o sonoritate lejeră și jucăușă, specifică spiritului francez al vremii. Partea a treia, *scherzo*, reintroduce caracterul dramatic, caracterizat de o energie impresionantă și o orchestrație ce evocă robustețea stilului beethovenian. Simfonia culminează în partea finală, *allegro con fuoco*, unde alăturile capătă un rol central, contribuind la o explozie sonoră de o vitalitate copleșitoare.

Această lucrare anticipează densitatea structurală ce va defini mai târziu operele lui Enescu și reprezintă o dovadă timpurie a geniului său componistic. Este remarcabil cum, la o vârstă atât de fragedă, Enescu a reușit să creeze o simfonie care îmbină influențele clasice cu propria sa viziune muzicală, unind tradiția germană cu rafinamentul francez.

Contextul în care această Simfonie a fost compusă este la fel de fascinant. La sfârșitul secolului al XIX-lea, Parisul era epicentrul unei „a doua Renașteri” muzicale, în care figuri precum Camille Saint-Saëns, Gabriel Fauré, Claude Debussy și Maurice Ravel redefiniu peisajul muzical european. În acest mediu efervescent, tânărul Enescu nu doar că a absorbit influențele vremii, dar și-a făcut remarcată prezența prin talentul său extraordinar ca violonist, pianist și compozitor.

Această Simfonie, interpretată acum în premieră la Cluj, oferă publicului contemporan ocazia de a descoperi începuturile unui geniu muzical care avea să devină unul dintre cei mai importanți compozitori ai secolului XX. Ea simbolizează promisiunea unui viitor strălucit și dovada că, încă de la o vârstă fragedă, George Enescu a fost o voce distinctă în muzica europeană.

Acest eveniment este posibil datorită implicării Muzeului Național „George Enescu”, care a pus la dispoziție materialul de orchestră din patrimoniul propriu, contribuind la aducerea acestei capodopere în fața publicului clujean.

Născut la Craiova în 1980, Mihnea Ignat este unul dintre cei mai importanți dirijorii români ai generației sale. În prezent, este dirijor principal al Operei Naționale Române din Timișoara și director artistic al Orchestrei Simfonice din Elche (Spania). De asemenea, timp de doisprezece ani (2005-2017) a fost director muzical al Orchestrei Filarmonicii Universității din Alicante (Spania), iar în sezonul 2009/2010, dirijor asociat al Orchestrei Simfonice Naționale din Republica Dominicană. Începând cu anul 2025 va prelua funcția de dirijor principal al Orchestrei Filarmonicii din Sarajevo (Bosnia-Herțegovina).

Mihnea Ignat a fost distins în octombrie 2010, cu Premiul Special al Orchestrei, în cadrul Concursului internațional de dirijat „Arturo Toscanini”, desfășurat la Parma (Italia). A fost semifinalist al concursurilor internaționale de dirijat „Donatella Flick” (Londra, 2008) și „Georg Solti” (Frankfurt, 2008), Între anii 2009 și 2014 a lucrat ca asistent al lui Dmitri Kitajenko, cu Orchestra Filarmonicii din Berlin, Orchestra Gewandhaus din Leipzig, Orchestra Filarmonicii din München și Orchestra Filarmonicii din Zagreb, printre altele. În aceeași perioadă i-a asistat și pe dirijorii Jesús López Cobos (Orchestra Națională a Spaniei) și pe Josep Pons (Teatro del Liceu, Barcelona).

Mihnea Ignat a colaborat de-a lungul timpului ca dirijor invitat, cu orchestre, precum Orchestra Simfonică Radio din Madrid, Orchestra Simfonică Națională Irlandeză (RTÉ NSO), Orchestra Simfonică Națională a Radiodifuziunii Române, Orchestra Filarmonicii „George Enescu”, Orchestra Filarmonicii „Transilvania” Cluj, Orchestra Sinfonică Regală din Sevilla (Spania), Orchestra Filarmonicii din Zagreb (Croatia), Filarmonica Toscanini (Italia), Orchestra Simfonică Castilla și León (Spania), Filarmonica Regală din Galicia (Spania), Orchestra Filarmonicii din Málaga (Spania), Orchestra Simfonică

din Murcia (Spania), Orchestra Simfonică din Bilbao (Spania), Orchestra Filarmonică din Sarajevo și Orchestra Simfonică „Reina Sofia” din Madrid. De asemenea, este invitat cu regularitate să dirijeze majoritatea orchestrelor simfonice din România. Un remarcabil dirijor de operă, Mihnea Ignat a fost dirijor invitat permanent al Operei Naționale Române din București, între anii 2018 și 2020. Cele mai importante momente care au consolidat reputația sa de dirijor de operă includ premiera operei Otello de Giuseppe Verdi la Opera Națională Română din București, în regia lui Giancarlo del Monaco și spectaculoasa producție a operei La Serva Padrona de Giovanni Battista Pergolesi, în regia lui Silviu Purcărete și scenografia lui Dragoș Buhagiar. Dirijează în mod regulat titluri, precum Nabucco, Il Trovatore, Aida, La Traviata, Simon Boccanegra, Bal Mascat, Otello, Carmen, Rigoletto, Cavalleria Rusticana, Pagliacci, L'Elisir d'Amore, Madama Butterfly, Le Nozze di Figaro sau Don Giovanni. Mihnea Ignat abordează cu același succes și celalalte genuri lirice precum musical-ul (Bal la Savoy) sau opereta (Văduva veselă).

A acompaniat pe scenă mari soliști, precum Juan Diego Flórez, Jerome Lowenthal, John O'Connor, Stefan Milenkovich, Ning Feng, Remus Azoitei, Liviu Prunaru, Ramona Zaharia, Celine Byrne, Lina Tur Bonet, Renata Pokupic, Ilana Vered, Miguel Ángel Estrella, Viktor Derevianko, Alexandru Tomescu, Erzhan Kulibaev, ș.a.

Preocupat de formarea tinerilor cântăreți Mihnea Ignat este din 2024 și profesor de clasă de operă în cadrul catedrei de canto a Conservatorului Superior de Muzică „Reina Sofia” din Madrid. A studiat dirijatul de orchestră la Universitatea Națională de Muzică din București (România), unde a urmat și studii de compoziție. Ulterior și-a obținut diploma de master în dirijat de orchestră, la aceeași universitate, sub îndrumare renumitului dirijor român, Horia Andreescu. În prezent, realizează studii de doctorat la aceeași universitate, sub îndrumarea Valentinei Sandu-Dediu, cu o lucrare ce se apleacă asupra relației muzical-dramatice dintre Giuseppe Verdi, Arrigo Boito și William Shakespeare.

Mihai Diaconescu, *pianist*

Mihai Diaconescu (n. 1991, Craiova) a început să studieze pianul la frageda vârstă de 4 ani. A absolvit cursurile Școlii și Liceului de Artă „Marin Sorescu”, unde a avut-o ca mentor pe distinsa profesoară Mariana Ilie. A câștigat primul

concurs de pian la vârsta de 7 ani, iar prima performanță notabilă în competițiile de interpretare a fost câștigarea Premiului I la Olimpiada Națională, la vârsta de 13 ani.

Din anul 2010 până în 2013 a urmat cursurile Academiei Naționale de Muzică „Gh. Dima” din Cluj-Napoca, sub îndrumarea Prof. univ. dr. Csiky Boldizsar. În anul 2013-2014 a beneficiat de bursă Erasmus la Academia „Sibelius” din Helsinki. Între 2014-2018 a urmat cursurile de masterat ale Academiei „Sibelius” la clasa profesorului Erik T. Tawaststjerna. În tot acest timp a păstrat o legătura artistică foarte importantă cu Walter Krafft, sub îndrumarea căruia a avut privilegiul să fie de la o vârstă fragedă și fără de care „o carieră pianistică nu ar fi fost posibilă”.

Pe scena internațională a debutat la vârsta de 12 ani, când, în cadrul unui curs de măiestrie a avut ocazia să cânte la Kleinerkonzertsaal am Gasteig (Filarmonica din München). A revenit aici peste doi ani (2006), cu un recital solo.

În decursul carierei, tânărul pianist a participat la numeroase cursuri de perfecționare cu personalități marcante ale lumii muzicale: Walter Krafft, Mihai Ungureanu, Csiky Boldizsár, Robert Levin, Martin Hughes, Denis Pascal, Paavali Jumppanen, Mirabela Dina, Julia Mustonen, Richard Gode, Antti Siirala, Galina Eguizarova, Marta Gulyas, Pascal Gallois, Imai Nobuko, Felix Renggli, Mihaela Martin, Bjorn Lehmann, Axel Bauni, Krzysztof Jablonski, Jean-Jaques Kantorov, Martti Rautio, Teemu Kupiaine, Hui-Ying Tawaststjerna, Julia Mustonen, Thomas Hecht.

Mihai Diaconescu a obținut numeroase premii în cadrul concursurilor naționale și internaționale: Premiul al II-lea în cadrul Concursului „Giovanni Pianisti” (Citta del Vasto, Italia); laureat în repetate rânduri al olimpiadelor naționale de interpretare (România); Premiul I la Concursul „Rovered’Oro” (San Bartolomeo, Italia); Premiul I la Concursul „Liszt” (Cluj, România). A fost de asemenea, semifinalist la concursurile internaționale „Nordic Piano Competition” (Suedia) și „Ciorlionis Competition” (Lituania).

Din 2006, Mihai Diaconescu a început o activitate concertistică extrem de puternică, iar la vârsta de 16 ani a debutat ca solist, alături de orchestra Filarmonicii „Oltenia” Craiova, interpretând Concertul nr.1 în Do major de Ludwig van Beethoven.

Este invitat să cânte frecvent în Germania, Italia, Austria. Cu ocazia comemorării compozitorului Carl Filtsch, a susținut în 2007 un recital la Veneția, urmat de un recital de deschidere a Festivalului și Concursului „Carl Filtsch”. De altfel, activitatea concertistică acoperă deopotrivă scena românească și pe cea internațională: România (București, Cluj-Napoca, Timișoara, Oradea, Iași, Sibiu, Brașov, Sinaia, Craiova, Râmnicu Vâlcea, Târgu-Mureș, etc.), Germania (München, Dresda), Italia (Portofino, Veneția, Aosta, Como, Stresa, Montferrato, Mantova, Trieste), Spania (Barcelona, Santander), Franța (Paris), Austria (Viena), Armenia (Yerevan), Polonia (Gdansk), Finlanda (Helsinki, Tampere, Turku), Rusia (Moscova), Ungaria (Budapesta), Bulgaria (Sofia), Polonia (Gdansk).

Din sălile importante unde tânărul muzician a concertat, menționăm: Gasteig (München, Germania), unde a susținut o serie de recitaluri și concerte de muzică de cameră; Sala Argenta – Palacio de Festivales (Santander, Spania); Teatro Bibiena, (Mantova, Italia).

De asemenea, Mihai Diaconescu a susținut concerte în cadrul mai multor festivaluri precum: Festivalului „Carl Filtsch” (Sibiu, România); Festivalul „Liszt” (Cluj, România); „Festivalul Verdi” (Aosta, Italia); Festivalul „Encuentro Santander 2018” (Santander, Spania), Festivalul de la Fontainebleau (Franța), Festivalul „Classix” Iași, s.a.

Pe 25 octombrie 2018, Mihai Diaconescu a fost unul dintre soliștii tradiționalului concert regal, concert care are loc în fiecare an în Sala Ateneului Român, alături de Camerata Regală.

Mihai Diaconescu a avut ocazia să colaboreze cu artiști renumiți precum Serghei Lomovsky (vioara a doua din cvartetul Borodin), Ludmila Krushkova, Pascal Gallois, Alexandru Tomescu, Cristina Anghelescu. Ca solist, Mihai Diaconescu a susținut concerte cu orchestre din România, Bulgaria, Finlanda și Polonia sub bagheta unor maeștri precum Cristian Mandeal, Horia Andreescu, Petre Sbârcea, I. Ilarion Galați, Gheorghe Costin, Tiberiu Soare, Ovidiu Bălan, Alexandru Iosub, Mihail Agafița, Jaan Ots, Gianluigi Zampieri, Friedrich Pfeiffer, Cristian Spătaru, etc.

Începând din 2018 este stabilit la Cluj-Napoca, iar în aprilie 2023 a obținut titlul de doctor în muzică. În prezent, își desfășoară activitatea ca asistent universitar la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” și în plus susține cursuri de măiestrie dedicate tinerilor pianiști.

Perioada 2022-2023 a fost bogată în recitaluri și concerte, în care Mihai a fost prezent în postură solistică alături de orchestrele filarmonicilor din Oradea, Râmnicu-Vâlcea, Ploiești, Craiova, Opera Națională Română din Cluj-Napoca, Podkarpacka Rzeszow Philharmonie, Polonia, Teatro Carignano Torino, Italia.

În 2023 și 2024 Mihai a fost implicat într-un proiect cameral deosebit, Turneul Național „Vibrations”. Împreună cu violonistul Valentin Șerban, au susținut concerte camerale la filarmonicile din Timișoara, Oradea, Cluj-Napoca, Brașov, Târgu-Mureș, Craiova și a avut onoarea de a performa din nou în prestigioasa sală a Ateneului Român.

Oana Bălan-Budoiu

Programele noastre viitoare

Vineri, 6 decembrie 2024, ora 19
Colegiul Academic

Concert vocal-simfonic
Corul și Orchestra Filarmonicii de Stat „Transilvania”

Andrei Feher *dirijor*
Manuela Ipate *soprană*
Melinda Duffner *mezzosoprană*
Radu Câmpan *tenor*
Ștefan Muț *bas*

Cornel Groza *dirijorul corului*
Georg Friedrich Handel
Messiah

Mărți, 10 decembrie 2024, ora 19
Studioul de Concerte ANMGD

Cvartetul Transilvan

Ludwig van Beethoven
Cvartetul de coarde în Si bemol major, op. 18 nr. 6

Franz Schubert
Cvartetul de coarde nr. 13 în la minor, D. 804, *Rosamunde*

Vineri, 13 decembrie 2024, ora 19
Colegiul Academic

Concert simfonic

Orchestra Filarmonicii de Stat „Transilvania”
Gregory Vajda *dirijor*
János Bálint *flaut*

Niccolò Paganini
Concertul nr. 2 în si minor pentru vioară, op. 7,
La Campanella (transcripție pentru flaut de János Bálint)

Richard Strauss
O viață de erou

Mărți, 17 decembrie 2024, ora 19
Colegiul Academic

Concert de Colinde Românești
Corul și Orchestra Filarmonicii de Stat „Transilvania”
în colaborare cu
Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima”

Joi, 19 decembrie 2024 ora 19 și
Vineri, 20 decembrie 2024 ora 19
Colegiul Academic

Concert de Crăciun
Orchestra Filarmonicii de Stat „Transilvania”
Cristian Mandeal *dirijor*

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

SPONSORI

PARTENERI

PARTENERI MEDIA

BILETELE SE POT CUMPĂRA DE LA AGENȚIA DE BILETE A FILARMONICII (P-ȚA LUCIĂN BLAGA NR 2-3 TEL: 0264-431558)
ÎN URMĂTORUL INTERVAL ORAR: LUNI, MARȚI, MIERCURI, JOI 11:00-16.00, VINERI 11:00-13:00 SAU CU O ORĂ ÎNAINTE DE CONCERT,
DE LA LOCAȚIA ACESTUA. BILETELE SPECTACOLULUI SUNT PUSE ÎN VÂNZARE ȘI ONLINE PE **entertix**.

NE REZERVĂM DREPTUL DE A FACE MODIFICĂRI LEGATE DE PROGRAMUL CONCERTULUI SAU DE ARTIȘTI,
DACĂ SITUAȚIA O ÎMPUNE. MULȚUMIM PENTRU ÎNȚELEGERE!